

samlers Udgifterne under andre Hoveder, saaledes at man seer, hvad hver enkelt Retning, hver enkelt Green af Regjeringsvæsenet koster Landet; det vilde ikke give stor Vanstuelighed og vilde ganske anderledes ophjse, hvorledes Udgifterne i det Hele fordeles.

Forinden jeg gaaer ind paa Hovedspørgsmaalet, skal jeg tillade mig at berøre et Par enkelte Gjenstande og saaledes en, som jeg igaar glemte at omtale. I de senere Aar er der fremtraadt et Par Phænomener, der vare høist uhyggelige; det ene var de store Uordener, som fandt Sted i Kjøbenhavn for omtrent 1½ Aar siden, og det andet var de Uordener, der foresaldt i Nøestilde. Begge Gange har det viist sig, at Politiet har haft Vanstuelighed med at finde, hvor Broden egentlig laae, hvem der var de egentlige Skyldige, og hvorledes det Hele hang sammen; det er muligt, at dette kan være vanstueligt, men der er en Ting, som ikke burde være vanstuelig, og det er den, at den, der kom til at lide derunder, fik Erstatning derfor, og jeg vil derfor spørge den ærede Justitsminister, om han er fattet paa at indbringe et Lovforslag, som paalægger den Commune, hvori slige Uordener foregaae, at bøde derfor ved at betale den eller de Skadelidte Erstatning for Skaden; det er en Maade, som er indført andre Steder, og det har været en meget virksom Maade til at forebygge slige Misligheder.

Forinden jeg gaaer ind paa Hovedspørgsmaalet, som for mig bestaaer deri, om det er rigtigt eller ikke, at Monarchiets Finantsminister er bleven indsat til at være Kongerigets særlige Finantsminister, og forinden jeg svarer den ærede Finantsminister og ved det Svar, jeg giver ham, ogsaa svarer de flere Medlemmer, der have udtalt sig derom, er det nødvendigt for mig at gjøre klart, hvorledes min Betragtningmaade i denne Henseende stadig har været, og ved at gennemgaae Alt, hvad der af mig i denne Retning er blevet sagt, vil man see, at mine Bestræbelser stadigen have gaaet løs paa det Samme, hvortil jeg nu stræber. Den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Hage) sagde, at vi i den Henseende vare complet enige; ja, vi have engang været enige om een Ting i denne Sag,

og det var, at Kassevæsenet og Finantsvæsenet hang saaledes sammen, at det var vrangt at sondre Kassevæsenet fra Finantsvæsenet, og jeg har følt mig tilfreds derved, at den, som fik vor Kasse, ikke fik den som vor Kasseforvalter, men som vor, som Kongerigets Banquier, at han fik den igjennem en Lov, der fastsatte visse Betingelser med Hensyn til hans Forvaltning af vore Penge, og for at man kan see, at jeg dengang har haft den samme Tanke, skal jeg tillade mig at oplæse Noget af det, der gaaer forud for den Udtalelse, som blev fremdragen af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (C. W. Rimestad), og hvor Forhandlingen hovedsagelig dreiede sig mellem det ærede Medlem fra Søby (Fischer) og mig; det ærede Medlem fra Søby var ikke utilbøielig til at ansee den Finantsordning for rigtig, hvorved Monarchiets Finantsminister vedblev at være Forvalter af vor Kasse, og at Indenrigsministeren derimod blev vor Finantsminister, og det var derimod, at jeg yttrede mig saaledes, som jeg skal tillade mig at oplæse; det vil tydeligt vise, idetmindste forekommer det mig saaledes, hvor jeg vilde hen. Jeg udtalte mig nemlig som følger: „Disse 2 Ministre, som nu efter det ærede Medlems (Fischers) Formening skulde dele denne Forretning imellem sig, vare i Virkeligheden fornuftigviis een Personlighed; de vare voxede sammen til tvende flammefiste Tvillinger, men vi kunne ikke være tjente med at have med flammefiste Tvillinger at bestille, og det allermindst, naar den ene Twilling er af den Bestaaffenhed, at vi ikke kunne røre hans Hoved, thi det er en meget væsentlig Feil.“ For Diebliffet findes Twillingen i een Person, men hverken hans Hoved eller hans Been kunne vi røre; vi have vel en Deel af ham, men der er en Deel, og desværre den overmægtige Deel, vi ikke have Herredømmet over, nemlig den Fod, hvormed han staaer i Geheimstatsraadet, og hvormed han staaer i den hvre, politiske Stats-tilværelse. Naar man nøie vil eftertænke, hvad her er blevet oplæst, vil man lægge Mærke til, at jeg dengang har sagt det Samme, som jeg nu siger, nemlig, at vi ikke kunne være tjente med en saadan Deelthed. Jeg har sagt, at en saadan Ordning kunde være antagelig og god; men det var under den Forudsætning,